והנה בנידון דידן לפי זמנינו זה ששכיחי עוברים ושבים וגם אונס לא שכיח כלל ואין אונס בזמן הזה כידוע לכל ואם היא בחיים ורצונה לשוב בודאי אין לה שום אונס ואפילו אם היא חולנית נודע הדבר כי כעת שערי המדינה פתוחים מאוד ובודאי או שמתה או שהיא מורדת מדעת ולכן ראויה למאה רבנים להתיר לישא אחרת בפרט שיש ספק ספיקא חדא דשמא מתה ואם תמצא לומר שחיה דלמא היא מורדת ואפילו אם נאנסה דלמא הלכה כרש"ך שמביא הכנסת הגדולה שבשבויה לא גזר רגמ"ה וג' ספיקות מותר אפילו נגד חזקה בדאורייתא כמבואר בש"ך יו"ד סי' ק"י [דיני ס"ס אות ל"ב] ובפרט שלרוב הפוסקים גזירות הרגמ"ה אינו כדאורייתא בודאי דמותר לישא אחרת על ידי התרה ממאה רבנים:

ובפרט דחזקת חי אינו כאן לענין התקנה דאקרקפתא דגברי מונח לא יוכל חזקה דילה לבטל הספק ספיקא שיש לו בהתקנה[יב] וגם חזקת איסור לכאורה לא שייך כאן ולכן לפי דעתי בודאי מותרת על פי היתר מאה רבנים אך לגודל חומרת גזירת הגאון אין כאן לעשות מעשה בלתי צירוף אחד מרבנים מומחים:

סימן ז

להרב המאור הגדול כו' מו"ה **שמחה כהנא שפירא** נ"י אבד"ק **פאלאנטש** יע"א:

שאלה פה קהלתינו קרה מקרה לשפוך סוללה על אשת כהן היות עומדים פה משמורת בעלי מלחמות ובא בעל מלחמה אחד לבית יהודי ולא הי' שם רק האשה ובעלה לא הי' בעיר ובעל מלחמה סגר הדלת מבפנים על הקייטל ורצה לאנסה וצוחה בקול מר עד נשמע קולה להשכנים והעוברים והשבים לפני ביתה כי החלונות פונים לדרך הרבים ותבואנה השכנות והעוברים שם לקול הקורא והדלת סגור ותלכנה להציץ בעד החלון וראו שבעל מלחמה יוצא מפתח הבית והיא במר תבכה על מכות ופצעים שעשה בה ויצא הקול בעיר שהיא נתפסה וכבוא הבעל שמע קול רינון בעיר על אשר נעשה ומיד בא לפני ויחרד האיש וילפת בחרדה גדולה וביקש ממני לחקור הדבר בדרישה וחקירה היטב ועשיתי כן כמענה הגביית עדות הלוטה פה:

במותב תלתא כחדא הוינא ובא לפנינו איש אחד דוב בעריש הכהן והעיד לפנינו איך ששמע קול הברה בעיר שאחד מבעלי מלחמה הסתיר את עצמו עם אשתו בהשטיב וסגר הדלת ושלחנו אחר אשתו ואמרה בפנינו בזה הלשון דער זעלנער איז אריין גיקומין האט ער מיר גירעדט איין זאפילקע האב איך עהם גיזאגט גייא אריין צו דעס שכן האט ער מיך גישלאגין און האט מיך צו גישלעפט צו דעם בעט און האט מיך אנידר גילייגט און דאס העמד איז נאס גיוועזין האבין מיר זיא גיפרעגט האט ער דיך אן גירירט מיט דעם אבר האט זיא גיזאגט ער האט מיך אן גירירט האבין מיר זיא גיפרעגט וויא האט ער דיך אן גירירט צו אויף דעם לייב צו באותו מקום האט זיא גיזאגט באותו מקום האבין מיר זיא גיפרעגט האסטו עפיס גיפילט איין וויניג האט זי גיזאגט זיא האט גיפילט איין וויניג ניט טיף:

אחר כך שלחנו אחר אשה אחרת ואמרה בפנינו בזה הלשון זיא האט גיהערט שרייאין איז זיא צו גיגאנגין צו דער דלת איז זיא גיוועזין פר קייטעלט איז זיא גיגאנגען צו דעם פענצטער האט זי גיזעהן דר זעלנר איז גישטאנין ביי איין בעט און זיא האט זיך אויף גיהויבין פון בעט און זיא האט גישריגין אוי ער האט מיך גיקלאגט און דר זעלנער איז גיגאנגין צו גיבונדין דאס מויל:

ואחר כך בא לפנינו עוד אשה אחרת ואמרה זיא האט גיהערט איין גיוואלט איז זיא אהין גילאפין צום פענצטער איז דר זעלנר שוין ניט גיוועזין און זיא האט גישיריגין דר זעלנר האט מיך גיהרגת און קאפ אריין:

גם אמרה האשה בפנינו אז איין ערך פון חצי שעה מקודם איז צו איהר אריין גיקומין איין זעלנר צו גיבינדן דאס מויל און האט איהר גירעדט זיא זאל עהם שאפין איין זונה נאר זיא ווייסט ניט אויב עס איז דר אייגינר וואָרום עס איז דא צווייא זעלני:

עוד באה לפנינו אשה אחת ואמרה אז זיא איז אויך צו גילאפין צום פענצטער איז שוין דר זעלנר ניט גיוועזין און זיא האט גישריגין דר זעלנר האט מיך גישלאגין און קאפ אריין:

ואחר כך שלחנו עוד הפעם אחר האשה אשת ר' דוב הכהן הנ"ל ושאלנו אותה אויב זיא האט גיפילט איינען וויניג נאס האט זיא גיזאגט נאס האט זיא ניט גיפילט נאר אזוא האט זיא גיפילט איין וויניג ניט טיף נאר זיא ווייס ניט צו האט זיא גיפילט איין וויניג דאס אבר צו איין האנד:

כל הנ"ל אמרו הנשים בפנינו ולראיה באנו על החתום יום ו' ג' מרחשון תרכ"ד פ"ק פלאנטש נאום שמחה כהנא שפירא אבד"ק הנ"ל ונאום הק' יוסף נחמיה מסטאשוב [ונאום] שלמה זלמן במ"ו ז"ל:

שוב היום דלמטה באה לפנינו הבית דין החתומים מטה האשה אשת הכהן הנ"ל ואמרה לנו בזה הלשון וואס איך האב ענק גיזאגט דעסט מאהל איז אלטץ ניט וואהר דער זעלנר האט מיך נאר גישלאגין ווייטר האט ער מיר ניט

יב. עיין לעיל ח"א אה"ע סימן ב'.